

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/335/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5701899923
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5013896647.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. č. XXX, právne zastúpeného Mgr. Barborou Kleinovou Bučkovou, advokátkou, so sídlom S. č. XX, XXX XX A., proti odporcom: 1/ W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. č. XXX, 2/ W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. č. XXX, odporcovia obaja právne zastúpení JUDr. Kristínou Jošthovou, advokátkou, so sídlom E. M. R. K. XX, XXX XX Y., v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a o vzájomnom návrhu odporcov, o odvolaní odporcov proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9C 92/2001-282 zo dňa 13. 09. 2011, v spojení s uznesením Okresného súdu Martin č.k. 9C 92/2001-294 zo dňa 26. 09. 2011 a uznesením Okresného súdu Martin č.k. 9C 92/2001-352 zo dňa 14. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 9C 92/2001-282 zo dňa 13. 09. 2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin č.k. 9C 92/2001-294 zo dňa 26. 09. 2011 a uznesením Okresného súdu Martin č.k. 9C 92/2011-352 zo dňa 14. 05. 2013 p o t v r d z u j e .

O trovách odvolacieho konania r o z h o d n e súd prvého stupňa.

Odvolací súd n a r i a d ť u j e prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozsudku, a to tak, že jeho prvopis, ako aj ďalšie jeho rovnopisy pevne spojí s geometrickým plánom č. 11/99 zo dňa 21.01.1999 vyhotoveným vyhotoviteľom: GEODET, Mudroňova 45, 036 01 Martin, IČO: 35 075 953, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku v súlade s ust. § 58 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 545/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v platnom znení.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom (v spojení s dvomi opravnými uzneseniami) okresný súd určil, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom parc. CKN č. XXX/X - orná pôda o výmere 453 m² v kat. úz. K., ktorá je zapísaná u Správy katastra Martin podľa geometrického plánu č. 11/99 zo dňa 21.01.1999, vyhotoveného vyhotoviteľom: GEODET, Mudroňova 45, 036 01 Martin, IČO: 35 075 953, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku. Vzájomný návrh odporcov v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné uznesenie.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podanom na okresnom súde s a navrhovateľ pôvodne domáhal určenia priebehu hranice medzi pozemkom, ktorého vlastníkom je on a pozemkom, ktorého vlastníckmi sú odporcovia. Uviedol, že chyba sa stala v roku 1976, kedy pri mapovaní bola chybné zameraná západná hranica parcely navrhovateľa CKN č. XXX ako rovná bez lomových bodov, vyznačených v geometrickom pláne č. 014-24-409-920-58. Podaním zo dňa 18.04.2011 navrhovateľ zmenil návrh na začatie konania tak, že žiadal určiť, že je výlučným vlastníkom

nehnutelnosti - CKN parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 453 m² v kat. úz. K., ktorá je zapísaná u Správy katastra Martin podľa grafickej prílohy č. 10 znaleckého posudku č. 8/2009 znalca Ing. Ladislava Tichého, ktorý bude súčasťou rozsudku. Svoj návrh odôvodnil tým, že nakoľko odporcovia sú zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci pozemku CKN parc. č. XXX - orná pôda o výmere 2.028 m² v kat. úz. K. na LV č. XXX, navrhovateľ je nútený domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. V zmene návrhu na začatie konania uviedol, že v prebiehajúcom súdnom konaní už bolo preukázané, že odporcovia nemôžu byť spoluvlastníkmi celej CKN parc. č. XXX, pretože nemajú žiaden právny titul na nadobudnutie vlastníctva k časti CKN parc. č. XXX, ktorá je v znaleckom posudku č. 8/2009 znalca Ing. Ladislava Tichého vyznačená ako CKN parc. č. XXX/X. Keďže v tomto prípade je vedené dvojité vlastnícke právo k pozemku, ktorý je v znaleckom posudku označený ako CKN parc. č. XXX/X, je potrebné, aby sa navrhovateľ svojho nároku domáhal žalobou o určenie vlastníckeho práva k spornej ploche. Existenciu naliehavého právneho záujmu odôvodnil navrhovateľ ochranou svojho porušeného vlastníckeho práva a potrebou záznamu správneho údajov o jeho vlastníckom práve k spornej nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. V prípade, ak medzi vlastníkmi susedných pozemkov dochádza k nezrovnalostiam ohľadne určenia vlastníckeho práva k určitému pozemku, je daný naliehavý právny záujem na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva predmetnej (medzi vlastníkmi spornej) časti pozemku. Uvedenú zmenu žaloby pripustil súd uznesením zo dňa 11.05.2011. Následne dňa 18.11.2010 bol súdu doručený vzájomný návrh odporcov, ktorí sa domáhali, aby súd určil, že odporcovia v rade 1/ a 2/ nadobudli vlastnícke právo k CKN parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 453 m² novovytvorenej geometrickým plánom č. 9C 92/2001 zo dňa 06.05.2011 Ing. Ladislavom Tichým vydržaním.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav: Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 17.01.1961 vlastníčka PKN parcely č. XXX/X O. U. predala W. S. a jeho manželke W., rod. A. časť predmetnej parcely o výmere 180 m² (označenej ako parc.č. XXX/X) podľa geometrického plánu OÚGK v Žiline - OMS v Martine zo dňa 12.10.1959 č. 014-24-409-920-58. Uvedená zmluva bola schválená Okresným národným výborom, odborom výstavby v Martine dňa 03.06.1961 pod č. Výst. 629/1960 a registrovaná Štátnym notárstvom v Martine dňa 23.10.1961 pod č. Pr 162/61. Táto zmluva však nikdy nebola zapísaná do katastra nehnuteľností, ani do pozemkovej knihy. Odporcovia W. S. s manželkou W. na zápis svojho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností až následne predložili notársku zápisnicu JUDr. Miroslava Debnára zo dňa 20.06.1988, sp.zn. N 211/88, NZ 238/88, ktorou sa osvedčuje vlastníctvo k parcele, označenej v geometrickom pláne č. 014-24-409-920-58 ako parcela č. XXX/X o výmere 792 m². Pretože v roku 1976 bolo v kat. úz. K. vykonané technicko-hospodárske mapovanie /THM/, bolo potrebné parcelu č. XXX/X pred zápisom do katastra nehnuteľností zidentifikovať na stav po tomto mapovaní. Podľa identifikácie je parcela č. XXX/X identická s parcelou č. XXX o výmere 533 m². Zápis bol prevedený na list vlastníctva č. XXX pre k.ú. K.. W. Smitka s manželkou W. následne predložili na zápis do katastra nehnuteľností kúpnu zmluvu, napísanú JUDr. Miroslavom Debnárom na Štátnom notárstve v Martine dňa 14.12.1988 č. N 451/88, NZ 511/88, na základe ktorej bol vykonaný zápis parciel č. XXX a č. XXX na list vlastníctva č. XXX v k.ú. K.. V kúpnej zmluve kupujú W. S. s manželkou od vlastníkov PKN parcely č. XXX/X, uvedených v PK vložke č. 635 časť PKN parcely č. XXX/X označenej podľa geometrického plánu č. 244-253-834-88 ako parcela č. XXX o výmere 533 m² a parcela č. XXX o výmere 2028 m². Zmluva je platná, registrovaná Štátnym notárstvom v Martine pod č. RI 178/89. PKN parcela č. XXX/X evidovaná v PK vložke č. 88 pre k.ú. K. vo vlastníctve O. U. prešla rozhodnutím Štátneho notárstva v Martine zo dňa 13.07.1972 v konaní o dedičstve po poručiteľke O. U., rodenej G. sp.zn. D 204/72 do vlastníctva dcéry poručiteľky A. L., rodenej U. a následne osvedčením o dedičstve JUDr. Vladimíra Kostovčáka sp.zn. D 209/97, Dnot 83/1997 zo dňa 09.01.1998 do vlastníctva O. L. v podiele 1/1. V katastri nehnuteľností je vlastníctvo PKN parcely č. XXX/X zapísané na liste vlastníctva č. XXX s poznámkou parcela v KN neidentická. Následne v januári 1999 bol firmou GEODET Martin vyhotovený geometrický plán č. 114/99 na obnovenie hraníc časti pôvodnej parcely č. XXX/X do katastra nehnuteľností. Podľa vytýčenia hraníc parcely č. 694/3 firmou GEODET sa vlastníctvo PKN parcely XXX/X nadobudnuté z PK vložky č. 88 titulom rozhodnutia Štátneho notárstva v Martine zo dňa 13.07.1972 v konaní o dedičstve po poručiteľke O. U., rodenej G. sp.zn. D 204/72 a osvedčenia o dedičstve JUDr. Vladimíra Kostovčáka sp.zn. D 209/97, Dnot 83/1997 zo dňa 09.01.1998 prekrýva s vlastníctvom časti PKN parcely č. XXX/X z PK vložky č. 635 podľa GP č. 244-253-834-88, nadobudnutým kúpnu zmluvou RI 178/89 ako parcely č. XXX a XXX o výmere 533 m² a 2028 m² a duplicitne aj kúpnu zmluvou zo dňa 17.01.1961 a zámennou zmluvou

zo dňa 10.02.1961 ako parcela č. XXX/X o výmere 792 m², potvrdenými osvedčením sp. zn. N 211/98, NZ 238/88 do vlastníctva W. S. a manželky W..

Na zistenie príčin spornosti zápisov v katastrálnom operáte a určenie spornej plochy súd uznesením zo dňa 05.08.2004 ustanovil vo veci znalca z odboru geodézia a kartografia, odvetvia geodézia Ing. Ladislava Tichého, ktorému určil úlohu vymedziť, v ktorej časti dochádza k zásahu do vlastníckych práv navrhovateľa zo strany odporcov a následne určiť priebeh hranice medzi pozemkami v k.ú. K. - parc. č. XXX/X,X, parc.č. XXXX/XX a parc. KN č. XXX a XXX. Po vykonaní znaleckého dokazovania mal súd preukázané, že pred podaním žaloby o určenie vlastníckej hranice časť pozemku registra KN-E č.p. XXX/X, zapísaná na LV č. XXX pre k.ú. K. na navrhovateľa bez majetkovej podstaty, (t.j. zapísané poznámkou „nehnutelnosť pkn. vl. XX zbytok pkn. p.č. XXX/X neidentická uvedená v listine - D 204/72 - 2/73, 92/99) je duplicitne evidovaná ako parc. registra KN - C č. XXX na LV č. XXX pre k.ú. K. na odporcu. Uvedený záver vyplýva z konštatovania znalca (znalecký posudok str. 3).

K predmetným skutočnostiam je nutné poukázať na znalecký posudok Ing. Tichého, ktorý na zistenie príčiny duplicitného evidovania časti parc. č. XXX/X zisťoval celú genézu vývoja tejto parcely od zápisu do PK vložky č. 88 v roku 1930 - Č.d. 2520/30 do posledného zápisu v katastri, najmä po stránke technickej, pričom genéza bola nasledovná:

1) Prvý zásah do PKN parcely XXX/X bol prevádzaný v roku 1959 keď geometrickým plánom č. 014-24-409-92-58 bola vytvorená stavebná parcela podľa PKN č.p. XXX/X a podľa stavu katastrálneho 695/57 o výmere 792 m², ktorá sa skladala z dvoch dielov, t.j. z parcely č. XXX/X - 180 m² a z parcely č. XXX/X - 612 m². Na 180 m² diel bola registrovaná zmluva Štátneho notárstva pod číslom Pr 162/1961, ale do pozemkovej knihy zapísaná - prevedená nikdy nebola.

2) Druhý zásah do PKN parcely XXX/X, ktorá už po rozhodnutí Štátneho notárstva v Martine zo dňa 13.07.1972 v konaní o dedičstve po poručiiteľke O. U., rodenej G. sp.zn. D 204/72 bola zapísaná na LV č. XXX pre k.ú. K., bol prevedený v roku 1973, keď geometrickým plánom č 762-083-4-73 boli vytvorené dva stavebné pozemky - parc. č. XXX/X o výmere 800 m² a parc. č. XXX/X o výmere 800 m², ktoré boli na základe darovacích zmlúv, registrovaných pod č. RI 262/73 a RI 263 zapísané do katastra nehnuteľností na list vlastníctva.

3) Tretí zásah do PKN parcely XXX/X bol prevedený odporcami predložením notárskej zápisnice JUDr. Miroslava Debnára zo dňa 20.6.1988 sp.zn. N 211/88, NZ 238/88, ktorou sa osvedčuje vlastníctvo k parcele označenej v geometrickom pláne č. 014-24-409-920-58 ako parcela č. XXX/X o výmere 792m². Pretože v roku 1976 bolo v k.ú. K. vykonané technicko-hospodárske mapovanie (THM), bolo potrebné parcelu č. XXX/X pred zápisom do katastra nehnuteľností zidentifikovať na stav po tomto mapovaní. Podľa identifikácie a osvedčenia je parcela č. XXX/X identická s parcelou č. XXX o výmere 533 m² a zápis bol prevedený na LV č. XXX. Z tohto vyplýva, že z výmery 180 m², ktorá bola odkúpená Pr 162/1961 bolo pojatých do parc. č. XXX 116 m².

4) Štvrtý zásah do PKN parcely XXX/X bol, keď odporca predložil na zápis do katastra nehnuteľností kúpnu zmluvu zo dňa 14. 12.1988 sp.zn. N 451/88, NZ 511/88, registrovanú pod č. RI 178/89, na základe ktorej bol vykonaný zápis parcely č. XXX na LV č. XXX. Zmluva bola vyhotovená na základe geometrického plánu č. 244-253-834-88 zo dňa 26.09.1988, pri ktorom vyhotoviteľ identifikoval PKN parcelu č. XXX/X na parcelu registra KN-C č. XXX, ktorá bola zameraná pri THM v roku 1976 tak, ako bola užívaná a nie vlastnená. Vyhotoviteľ geometrického plánu nepostrehol, že v roku 1959 pri geometrickom pláne č. 014-24-409-92-58 bolo pre vysporiadanie pozemku pre odporcu vykázaný diel o výmere 180 m², a tiež že hranica PKN parcely č. XXX/X nenadväzuje plynule, ale s odskokom. Nezobral do úvahy zbytkovú časť z vykúpenej Pr 1621/1961 PKN parcely č. XXX/X o výmere 64 m², ktorá ostala po zápise osvedčenia.

5) Piaty zásah do PKN parcely č. XXX/X bol, keď celú pôvodnú parcelu po odpočítaní hore uvedených záberov si navrhovateľ dal vyhotoviť geometrický plán č. 35075953-114/99 zo dňa 03.02.1999 na obnovenie hraníc celej pôvodnej parcely. Vyhotoviteľ uvedeného geometrického plánu zistil, že nemôže obnoviť hranice celej pôvodnej PKN parc. č. XXX/X, nakoľko východná strana obnovovanej PKN parcely zasahuje do pozemku odporcov.

Zo záverov znaleckého dokazovania jednoznačne vyplynula skutočnosť, že zo strany odporcov je zásah do vlastníckych práv navrhovateľa po celej dĺžke spoločnej hranice medzi pozemkami parc.č. XXXX/XX a č. XXX vyznačenými bodmi v prílohe znaleckého posudku č. 1, XXX - 4, XX - XX, XX - XX o výmere 454,8 m², v geometrickom pláne vyznačené ako parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 453 m². Odporcovia sa však s výsledkami znaleckého dokazovania nestotožnili a tvrdili, že z ich strany nedochádza k zasahovaniu do vlastníckych práv navrhovateľa po celej dĺžke spoločnej hranice medzi pozemkami parc. č. XXXX/XX a č. XXX vyznačenými bodmi v prílohe znaleckého posudku. Na svoju

obranu uvádzali, že aj druhý sused v dolnej časti - J. X., má tú istú výmeru ako majú oni, pričom túto výmeru mali aj v období, keď kupovali tú nehnuteľnosť, ktorú od roku 1961 užívajú. Na hranici už spomínaných pozemkov č. V./XX a č. XXX sa nachádza kopa kamenia, ktorá tam je minimálne 50 rokov, pričom tiež uviedli, že táto skládka kameňov vznikala postupne takým spôsobom, že keď sa z ornej pôdy dávali kamene preč, tak všetci vlastníci tieto kamene skládku dávali. Okresný súd vzhľadom na tieto tvrdenia odporcov vykonal dokazovanie aj ohliadkou na mieste samom dňa 24.05.2011. Z uvedenej ohliadky však nemal preukázané, že táto medza by mala tvoriť spornú hranicu medzi pozemkami, nakoľko vzhľadom na jej vzhľad a umiestnenie mohla počas desiatok rokov, počas ktorých vznikala, byť posúvaná, a to najmä v dôsledku orby. Závery znaleckého posudku podľa názoru súdu nespochybnila ani výpoveď svedka F. A..

Súd I. stupňa sa stotožnil so závermi znaleckého posudku Ing. Tichého, nakoľko odporcovia nepreukázali nesprávnosť jeho zistení. Znalec jasným a dostatočne zrozumiteľným spôsobom popísal, kedy došlo k chybe pri zápise vlastníckych vzťahov do katastra nehnuteľností. Iba tvrdenia, resp. vysvetlenia odporcov tento dôkaz podľa názoru súdu nemôžu spochybniť. Ani výsluch pôvodného geodeta U. C. O. pochybnosti o správnosti znaleckého posudku Ing. Tichého nepriinesol, ba naopak utvrdil súd v názore, že vyhotoviteľ geometrického plánu č. 244-253-834-88 zo dňa 26.09.1988 nepostrehol, že v roku 1959 pri geometrickom pláne č. 014-24-409-92-58 bolo pre vysporiadanie pozemku pre odporcov vykázaný diel o výmere 180 m², tiež že hranica PKN parcely č. XXX/X nenadväzuje plynule, ale s odskokom. Nezobral do úvahy zbytkovú časť z vykúpenej Pr 1621/1961 PKN parcely č. XXX/X o výmere 64 m, ktorá ostala po zápise osvedčenia.

Okresný súd poukázal na ust. § 126 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 80 písm. c) O. s. p. a v danom prípade považoval naliehavý právny záujem navrhovateľa na určení jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti za daný a dostatočne preukázaný, nakoľko tento je daný vždy, ak sa vlastník pozemku snaží prostredníctvom súdneho konania získať právne relevantný doklad, na základe ktorého by dosiahol zmenu zapísaného údaju o vlastníckom práve v katastri nehnuteľností. V prípade, ak medzi vlastníkmi susedných pozemkov dochádza k nezrovnalostiam ohľadne určenia vlastníckeho práva k určitému pozemku, je daný naliehavý právny záujem na podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva k predmetnej (medzi vlastníkmi spornej) časti pozemku.

Prvostupňový súd vzhľadom na vykonané dokazovanie mal jednoznačne preukázané, že vlastníkom spornej časti, ktorá bola znalcom Ing. Tichým v znaleckom posudku definovaná ako parc. CKN č. XXX/X o výmere 453 m², je navrhovateľ. K strate jeho vlastníckeho práva nemohlo dôjsť na základe chybného zápisu do katastra nehnuteľností. Súd však vzhľadom na obranu odporcov a ich vznesený vzájomný návrh preskúmaval aj skutočnosť, či odporcovia k spornej časti - parc.č. XXX/X v k. ú. K. nenadobudli vlastnícke právo vydržaním.

Vydržanie patrí k všeobecným originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva dlhodobou držbou oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. Predmetom vydržania môže byť hnutelná aj nehnuteľná vec (vrátane bytov a nebytových priestorov), ktorá je individuálne určená. Týmto predmetom nemôže byť len sporná časť veci (napr. sporný pruh pozemku, priechod a pod.). K zákonným predpokladom vydržania patria: a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, ktorá je pri nehnuteľnostiach desať rokov. Prekážkou nepretržitosti nie je právne nástupníctvo, pretože právny nástupca si do vydržacej doby môže započítať aj dobu, po ktorú vec oprávnené držal jeho právny predchodca. Plynutie vydržacej doby je pretrhnuté vtedy, ak držiteľ prestane byť dobromyseľný alebo prestane nakladať s vecou ako so svojou. Základným rozlišovacím kritériom oprávnenej a neoprávnenej držby je to (ako správne uvádzali odporcovia), či držiteľ veci pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti daného prípadu rozumne od neho požadovať, mohol alebo nemohol mať pochybnosti o tom, že vec, ktorú užíva, mu patrí. V zmysle platnej judikatúry, dobromyseľným držiteľom je ten, ktorý je presvedčený, že mu vec patrí, a že s ňou nakladá ako s vlastnou, pričom uvedené presvedčenie držiteľa musí byť vždy podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nemôže vydržať ten, kto nebol dobromyseľný pri začiatku svojej držby.

Okresný súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa o tom, že odporcovia mali vedomosť o tom, akú časť pozemku kupujú a súčasne mali vedomosť aj o tom, že na pozemku vznikol tzv. „odskok“. Tento názor súdu bol podporený aj neustále sa meniacimi tvrdeniami odporcov v konaní, ktorí najprv uvádzali, že predmetný pozemok, ktorý je t.č. označený ako pozemok CKN parc. č. XXX/X nadobudli do svojho vlastníctva Zámennou zmluvou zo dňa 10.02.1961, no neskôr už tvrdili, že predmetný pozemok nadobudli vydržaním. V tomto smere súd poukázal aj na prílohu č. 2 Znaleckého posudku č. 8/2009, z

ktorej prílohy je zrejmý tvar jednotlivých pozemkov ešte predtým, ako na pozemku vznikol tzv. „odskok“. Preto aj hranica, vytvorená navezením kameňov nemohla byť hranicou, ako boli rozdelené pozemky pri kúpe 180 m² zo strany odporcov od právnej predchodkyne navrhovateľa.

Z listinných dôkazov mal teda prvostupňový súd jednoznačne preukázané, že parc. CKN č. XXX nemôže byť v žiadnom prípade identická s PKN parc. č. XXX/X, nakoľko parc. CKN č. XXX je vytvorená z dvoch PKN parciel, a to PKN parc. č. XXX/X a PKN parc. č. XXX/X. Odporcovia na podporu svojich tvrdení (o tom, že pozemok CKN parc. č. XXX/X vyznačený v znaleckom posudku vypracovanom Ing. Tichým je tvorený časťou parcely č. XXX/X, ktorý nadobudli na základe kúpnej zmluvy odporcovia od p. U. a pozemku XXX/X, ktorý užívala od r. 1934 právna predchodkyňa odporcov) nepredložili žiadny relevantný dôkaz. Predpoklad ich dobromyseľnosti je vyvrátený podľa názoru súdu aj tou skutočnosťou, že, od p. U. kúpili pozemok o výmere 180 m², a preto nemohli byť pri začiatku vydržacej doby dobromyseľní, keď užívali plochu o 453 m² väčšiu. Práve tento veľký nepomer svedčí o tom, že pri normálnej opatrnosti odporcovia nemohli byť dobromyseľní v tom, že užívajú pozemok, ktorí si odkúpili od právnej predchodkyne navrhovateľa. Nakoľko súd mal preukázanú neexistenciu dobromyseľnosti odporcov pri užívaní spornej plochy (parc. CKN č. XXX/X o výmere 453 m²), návrhy navrhovateľa na doplnenie dokazovania výsluchmi ďalších svedkov zamietol.

Zároveň prvostupňový súd uviedol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia v rade 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa ich názoru okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navyše, prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, keď nezohľadnil všetky skutočnosti vyplývajúce z predložených listinných dôkazov. Najmä nesprávne vyhodnotil skutočnosti, ktoré vyplývali z kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 07.08.1934. Z uvedenej zmluvy bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca odporcov do svojho vlastníctva nadobudol pozemok KNE par. č. XXX/X, ktorý je evidovaný v pozemno-knižnej vložke č. XXX na meno O. S., rod. Y., ktorý je susediacim pozemkom k parc. č. XXX/X vo vlastníctve navrhovateľa. Záver súdu o tom, že odporcovia zasahujú do vlastníckeho práva navrhovateľa po celej dĺžke spoločnej hranice medzi pozemkami parc. č. XXXX/XX a par. č. XXX, nie je správny. Hranica medzi uvedenými nehnuteľnosťami, o ktorej určenie sa najskôr navrhovateľ domáhal vo svojom návrhu, a to medzi parc. č. XXX/X a parc. č. XXX/X, existovala už od roku 1934, kedy parc. č. XXX/X nadobudla na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy právna predchodkyňa odporcov a bola aj rešpektovaná viac ako 50 rokov. Táto hranica tam existovala aj pred samotným prevodom časti parcely XXX/X z právnej predchodkyne navrhovateľa na odporcov v roku 1961 a nikdy nebola menená ani posúvaná. Navyše, v čase pred prevodom časti parcely č. XXX/X mal pozemok ich právnych predchodcov šírku na severnej strane 12 metrov tak, ako aj susedný pozemok. Keďže táto šírka nebola pre odporcov v neskoršom čase postačujúca na stavbu rodinného domu, odkúpili od právneho predchodcu navrhovateľa dňa 17.01.1961 časť parcely č. XXX/X ako novovytvorenú parc. č. XXX/X o výmere 180 m², ktorá je súčasťou parc. č. XXX/X, ktorú nadobudla právna predchodkyňa odporcov. Podľa geometrického plánu č. 014-24-409-920-58 mali odporcovia nadobudnúť pozemok o šírke na severnej strane 5 metrov a na južnej strane 2,5 metra, pričom v tomto prípade vo vzdialenosti 51,95 metrov by vznikol navrhovateľom uvádzaný údajný odskok. S poukazom na skutočnú šírku pozemku odporcov na severnej strane 16 metrov je zrejmé, že došlo k prevodu pozemku len o šírke na severnej strane 4 m a na južnej strane vo vzdialenosti 51,95 metrov len o šírke 2 metre. V dôsledku toho je absolútne vylúčené, aby došlo k nejakému odskoku. Odporcovia tiež poukázali na katastrálnu mapu z roku 1940 uvedenú v prílohe č. 2 znaleckého posudku, ktorá nepochybne preukazuje šírku pozemku odporcov na severnej strane v tom čase 12 metrov. Katastrálne mapy z roku 2001 a z roku 2009 bez pochyb preukazujú, že šírka pozemku odporcov na severnej strane je 16 metrov. Z toho vyplýva, že odporcovia na základe kúpnej zmluvy z roku 1961 nadobudli pozemok o výmere 180 m², pričom jeho šírka na severnej strane bola 4 metre, a nie 5 metrov, ako je to uvádzané v geometrickom pláne č. 014-24-409-920-58, ktorý mal byť len podkladom pre vypracovanie kúpnej zmluvy. Z týchto katastrálnych máp jednoznačne vyplýva, že pred prevodom, ale aj po prevode novovytvorenej parcely č. XXX/X mali susedné pozemky na južnej strane rovnakú šírku. Takéto rozmery boli aj v roku 1934, keď parcelu XXX/X nadobudla právna predchodkyňa odporcov. Ak by aj odporcovia pripustili vznik tohto odskoku uvádzaného navrhovateľmi, potom by prevádzaná časť parcely XXX/X nezodpovedala výmere 180 m², ale mala by len 156 m². Aby prevádzaný pozemok pri zachovaní 4 metrov na severnej strane zodpovedal výmere 180 m², dĺžka prevádzanej parcely by sa posunula z bodu 51,95 metrov, kde bola šírka len 2 metre,

do bodu, kde sa v súčasnosti nachádza konečný bod plotu ohraničujúcom pozemky medzi účastníkmi konania, ktorý je vo vzdialenosti 73,33 metrov od začiatku pozemkov odporcov zo severnej strany. Nie je ani v minulosti nebol žiaden dôvod na to, aby sa hranica menila alebo posunula smerom do parcely XXX/X o 3 metre po celej šírke. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že tvar pozemku odporcov nie je lichobežník s rozmermi susedného pozemku, a teda 12 metrov na severnej strane a 10,10 metrov na južnej strane, ako je susedná parcela, ale lichobežník, ktorého šírka na severnej strane je 16 metrov a šírka na južnej strane aj po prevode časti parcely XXX/X zostala rovnaká, ako bola pred prevodom, teda 10,10 metrov. Rozdiel medzi rozmermi pozemku odporcov a rozmermi susedného pozemku zodpovedá práve prevádzanej časti parc. č. XXX/X od právneho predchodcu navrhovateľa na odporcov. Túto skutočnosť vo svojej výpovedi potvrdil aj Ondrej Mareta, o čom sa mal možnosť presvedčiť aj súd na svojej ohliadke. Prevádzaná časť parcely č. XXX/X, ako aj novovytvorená parc. č. XXX/X nemala tvar lichobežníka, ale trojuholníka, ktorej konečný bod plynule nadviazal do vzdialenosti 73,33 metrov už na existujúcu hranicu medzi parc. č. XXX/X vo vlastníctve odporcov a parc. č. XXX/X vo vlastníctve navrhovateľa. Z toho dôvodu je vylúčené, aby vznikol nejaký odskok a teda že odporcovia užívajú neoprávnene časť parcely, ku ktorej bolo určené vlastníctvo navrhovateľa. Podľa odvolateľov znalec Ing. Tichý vypracoval posudok nezodpovedajúci skutočnému a reálnemu stavu. Nesúhlasili so záverom súdu, že závery znaleckého posudku nespochybnili ani výpoveď F. A.. Podľa názoru odporcov závery znaleckého posudku boli spochybnené, resp. vyvrátené svedeckými výpoveďami, konkrétnymi listinnými dôkazmi, ako aj ohliadkou na mieste samom. Odporcovia považujú rozsudok v uvedenej časti na nepreskúmateľný, čím bolo porušené aj ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Odvolateľom tiež nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že medza mnohými rokmi naložená kameňmi nemôže tvoriť hranicu medzi pozemkami, hoc jej umiestnenie potvrdili viacerí svedkovia a vyhlásenia založené do spisu. Navyše, svedok A. uviedol, že údaje uvedené v starých katastrálnych mapách zodpovedajú skutočnosti, čím sa znalec pri vyhotovení znaleckého posudku neriadil. Odporcovia majú za to, že nimi predložené dôkazné prostriedky - ohliadka na mieste samom, svedecká výpoveď F. A. a listinný dôkaz - stanovisko jednoznačne preukazujú nimi tvrdené skutočnosti, že spornú nehnuteľnosť neužívali protiprávne, a teda spochybňujú aj závery ustálené v znaleckom posudku tej časti týkajúcej sa severnej šírky pozemku odporcov a na to nadväzujúci vznik tzv. údajného odskoku. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, z akého dôvodu tieto dôkazy súd vyhodnotil v neprospech odporcov. Rovnako bola vyhodnotená nesprávne zo strany súdu aj svedecká výpoveď U.. O.. Geometrický plán z roku 1959, ktorý bol podkladom pre vypracovanie geometrického plánu U.. O., bol aj podkladom pre kúpnu zmluvu na časť parcely č. XXX/X., kedy na severnej strane mala byť šírka 5 metrov, avšak v skutočnosti bola 4 metre. Túto skutočnosť preukazujú aj kópie katastrálnych máp vypracovaných po vyhotovení geometrického plánu. Vyplýva z nich, že prevádzaný pozemok č. 695/6 plynule nadväzuje na už existujúcu hranicu medzi parcelami č. XXX/X a č. XXX/X, ktorá tu existovala už pred rokom 1934. Znalec teda nesprávne posúdil tento geometrický plán, keď uviedol v záveroch svojho znaleckého posudku, že odporcovia užívajú neoprávnene pozemok navrhovateľa po celej dĺžke hranice medzi spornými pozemkami o šírke 3 metre. Pozemok označený v znaleckom posudku ako parc. č. XXX/X teda odporcom odjakživa patril. Svedkyňa U.. O. nemohla zohľadniť žiaden odskok na nehnuteľnosti, ktorý tam podľa názoru odvolateľov nebol. Odporcovia namietli závery geometrického plánu z roku 1999, ktorý bol vypracovaný bez ich osobnej účasti, napriek tomu ho súd považoval za hodnovernejší ako geometrický plán z roku 1988, kedy pri meracích prácach boli prítomní jednak odporcovia a tiež navrhovateľ. Rovnako namietali závery okresného súdu ohľadne hodnovernosti ich výpovedí uvedených v napadnutom rozsudku. Počas celého súdneho konania totiž zotrvali na svojich prednesoch, t.j. že sporný pozemok užívajú na základe platných právnych titulov. Z tohto dôvodu sú bezpochyby dané podmienky vydržania uvedeného pozemku odporcami. Odporcovia podali vzájomný návrh z dôvodu, že navrhovateľ spochybňoval platnosť zmlúv, na základe ktorých nadobudli sporný pozemok. Je pravdou, že kúpna zmluva zo dňa 17.01.1961, ktorou sa prevádzala časť parcely č. XXX/X o výmere 180 m², nebola zapísaná do katastra nehnuteľností a ani do pozemkovej knihy. V uvedenom období sa prevod vlastníctva k nehnuteľnosti neuskutočňoval až zápisom do pozemkovej knihy alebo do katastra nehnuteľností, ale k prevodu vlastníctva došlo, len čo je zmluva skutkom. Zápis do pozemkovej knihy mal len deklaratórny charakter. Zmluva je však v celom rozsahu platná a oprávňuje odporcov na užívanie spornej časti pozemku. Vlastníctvu odporcov k spornej nehnuteľnosti svedčí najmä kúpna zmluva zo dňa 07.08.1934 a kúpna zmluva zo dňa 17.01.1961. Zámennou zmluvou zo dňa 10.02.1961, odporcovia nadobudli od O. S. parc. č. XXX/X o výmere 612 m² a zostatok tohto pozemku č. XXX/X nadobudli z parcely č. XXX/X o výmere 180 m², a to už vyššie uvedenou kúpnu zmluvou zo dňa 17.01.1961. Účelom zámennej zmluvy bolo získanie stavebného pozemku na stavbu rodinného domu odporcov. Dňa 03.06.1961 ONV, odbor výstavby v Martine povolil svojim rozhodnutím č. 629/60/

b/Po prevod tejto časti pozemku č. XXX/X. Celková výmera tak predstavovala 792 m². Ani prevod vlastníckeho práva k parcele č. XXX/X nezmenil a nijako neposunul už existujúcu hranicu medzi pozemkami č. XXX/X a č. XXX/X. Kúpnu zmluvou zo dňa 14.12.1988 nadobudli odporcovia časť parcely č. XXX/X zapísanej v pozemkovej knihe č. 635, ktorá bola podľa geometrického plánu SG Martin č. 244-253-834-88 o výmere 533 m² a 2.028 m² vyznačená novými EN parc. č. XXX a č. XXX. Túto parcelu pred odporcami od roku 1934 užívala ich právna predchodkyňa, pričom odporca v rade 1/ od svojich mladých rokov predmetnú nehnuteľnosť obhospodaroval spolu so svojimi rodičmi. Nebol tu daný žiaden dôvod na to, aby si myslel, že táto parcela č. XXX/X alebo č. XXX/X mu nepatrí. Miestny národný výbor vo Valči svojím rozhodnutím zo dňa 14.12.1988 vyslovil súhlas k prevodu nehnuteľností zapísaných v pozemkovej knihe PK vložke č. 635, a to parc. č. XXX/X, ktorá bola vyznačená novými parcelnými číslami č. XXX/ a č. č. XXX na odporcov. Okrem toho odporcovia poukázali na obsah Notárskej zápisnice č. N 211/88, NZ 238/88 zo dňa 20.06.1988, spísanej na Štátnom notárstve v Martine, v ktorom je konštatované, že odporcovia sú výlučnými vlastníckymi nehnuteľnosťami - pozemkov zapísaných v pozemno-knižnej vložke č. 88, parc. č. XXX/X a vložke č. 635, parc. č. XXX/X o výmere 792 m², vyznačená novými parc. č. XXX/X. Ich dobromyseľnosti nasvedčuje aj rozhodnutie sp. zn. D 1115/88, ktorým Štátne notárstvo v Martine schválilo dedičskú dohodu o vyporiadaní dedičstva, keď celé dedičstvo po O. S. nadobudol odporca v rade 1/, vrátane nehnuteľností zapísaných v PK vložke č. 635, parc. č. XXX/X. Vlastníctvo odporcov k spornej nehnuteľnosti vyplýva aj z listu vlastníctva č. XXX zo dňa 09.04.1999. Uvedené dôkazy okresný súd nevyhodnotil z hľadiska hmotného práva a neuviedol, prečo tieto dôkazy nepovažoval za rozhodujúce pre svoje rozhodnutie a ako ich vyhodnotil. Naproti tomu svoje rozhodnutie založil na znaleckom posudku, ktorý považoval za bezchybný. Ako rozhodnú skutočnosť pre svoje rozhodnutie považoval rozhodnutie sp. zn. D 209/97, Dnot 694/3, avšak z neho nevyplýva, že by nadobudol navrhovateľ aj časť parcely č. XXX/X. Odporcovia sú toho názoru, že ani pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od nich požadovať, nemali, resp. nemohli po celú vydržiaciu dobu mať dôvodné pochybnosti o tom, že im tieto nehnuteľnosti patria. Tomu nasvedčujú uvedené zmluvy a správanie ich právnych predchodcov a tiež samotných odporcov, keď nehnuteľnosti niekoľko desiatok rokov obhospodarovali, brali z nich úžitky bez toho, aby ich v užívaní ktokoľvek rušil. Pokiaľ by tomu tak nebolo, navrhovateľ by bol zjednal nápravu. Odporcovia jednoznačne zastávajú názor, že sú dobromyseľní a ich držba veci je oprávnená. Dôkaz o opaku v konaní zo strany navrhovateľa nebol produkovaný, pričom v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Odvolatelia tvrdili, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď bez pochybnosti nepreukázal, že by odporcovia užívali nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, že by mohli mať vedomosť o tom, že im nehnuteľnosti nepatria. Odporcovia nehnuteľnosti užívali na základe platných právnych titulov. V tomto smere poukázali aj na rozhodnutie sp. zn. 2Cdo 271/2007. Keďže nehnuteľnosti užívali odporcovia od roku 1934, táto je ich vlastníctvom. So skutočnosťami, ktoré uvádza navrhovateľ v priebehu konania, sa odporcovia oboznámili až z návrhu alebo v priebehu tohto konania.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Opravný prostriedok navrhovateľov považoval za nedôvodný. V celom rozsahu sa stotožnil so závermi okresného súdu uvedenými v napadnutom rozhodnutí, ako aj závermi znaleckého dokazovania Ing. Ladislava Tichého. O. U. (právna predchodkyňa navrhovateľa) bola výlučnou vlastníčkou PKN parc. č. XXX/X - roľa pažite o výmere 16.400 m². Keďže odporcovia v rade 1/ a 2/ disponovali veľmi úzkym pozemkom, na ktorom nebolo možné postaviť si rodinný dom, kúpnu zmluvou zo dňa 17.01.1961 stará matka navrhovateľa O. U., rod. G. časť pozemku, ktorého bola výlučnou vlastníčkou, konkrétne časť PKN parcely č. XXX/X nachádzajúcu sa na severnej časti predmetného pozemku previedla odporcom v rade 1/ a 2/ (jednalo sa časť o šírke 5 metrov na severnej strane pozemku, 2,5 metrov na južnej strane pozemku a 36,75 metrov na dĺžku pozemkov tak, ako je to jednoznačne a zrozumiteľne zakreslené v prílohe č. 6 predmetného znaleckého posudku). Zvyšná časť PKN parc. č. XXX/X - roľa pažite zostala vo výlučnom vlastníctve O. U., ktorú na základe dedičského rozhodnutia v dedičskom konaní po uvedenej poručiiteľke vedenom pod sp.zn. D 204/72 nadobudla matka navrhovateľa - A. L., rod. U. v celosti. V roku 1973 boli z PKN parc. č. XXX/X vytvorené dva stavebné pozemky, a to parc. č. XXX/X o výmere 800 m² a parc. č. XXX/X o výmere 800 m². Osvedčením o dedičstve sp.zn. D 209/97, Dnot 83/97 zo dňa 11.03.1997 nadobudol navrhovateľ titulom dedenia po svojej matke A. L., rod. U. o.i. aj PKN parc. č. XXX/X, s výnimkou časti, ktorá bola darovaná, t.j. parc. č. XXX/X o výmere 800 m² a parc. č. XXX/X o výmere 800 m² a tiež časti o výmere 180 m², ku ktorej bolo vlastnícke právo prevedené kúpnu zmluvou zo dňa 17.01.1961 na odporcov v rade 1/ a 2/. Navrhovateľ teda nadobudol predmetný pozemok, ktorý je t.č. označený ako CKN parc. č. XXX/X, dedením po svojej matke A. L., rod. U.

Osvedčením o dedičstve sp. zn. D 209/97, Dnot 83/97 zo dňa 11.03.1997, s výnimkou darovaných častí a časti prevedenej kúpnu zmluvou na odporcov rade 1/ a 2/ ešte jeho starou matkou O. U., rod. G.. Odporcovia v rade 1/ a 2/ pozabudli na tú skutočnosť, že stará matka navrhovateľa O. U. previedla na odporcov v rade 1/ a 2/ len časť PKN parc. č. XXX/X o výmere 180 m². Z predmetného Geometrického (polohopisného) plánu č. 014-24-409-920-58, ktorý bol do súdneho konania predložený aj vo farebnej fotokópii, jednoznačne vyplynula skutočnosť, že odporcovia v rade 1/ a 2/ sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku PKN parc. č. XXX/X, ktorý bol jednak tvorený z PKN parc. č. XXX/X a z PKN parc. č. XXX/X. Teda išlo len o časť pozemku PKN parc. č. XXX/X, ktorá na pozemku vytvorila tzv. „odskok“. Túto skutočnosť preukazuje aj vyššie uvedený (polohopisný) plán. Z uvedených dôvodov sa odporcovia v rade 1/ a 2/ nemôžu domnievať, že sú bezpodielovými vlastníkmi aj pozemku, ktorý je v súčasnosti označený ako CKN parc. č. XXX/X. Pokiaľ odporcovia namietajú závery znaleckého posudku, ich námietky nie sú dôvodné. Znalec pri vypracovávaní znaleckého posudku mal k dispozícii všetky technické podklady vrátane všetkých katastrálnych máp a zohľadnil pri jeho vyhotovení všetky relevantné skutočnosti. Hoci znalecký posudok hodnotili z nejakého dôvodu odporcovia v rade 1/ a 2/ ako nesprávny, nepožiadali súd o nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania. Ani samotný súd nemal pochybnosti o správnosti podaného znaleckého posudku, a preto sa s ním stotožnil. Odporcovia v rade 1/ a 2/ neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniu, že znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Ladislavom Tichým je z nejakého dôvodu nesprávny. Okrem spisového materiálu a už uvedených listinných dokladov znalec vykonal aj ohliadku nehnuteľnosti v teréne, vykonal šetrenie na mieste samom za prítomnosti všetkých účastníkov konania, zameral skutočný stav a preveril správnosť obnovenia hraníc pôvodných pozemno-knižných parciel. V tomto smere znalec komplexne posúdil celú predmetnú záležitosť a detailne rozpracoval, ako dospel k záveru tak, ako to uviedol na str. 3 svojho znaleckého posudku, ktoré prevzal prvostupňový súd aj do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Pred vyhotovením geometrického plánu na duplicitné vlastníctvo znalec dňa 21.04.2009 vykonal ohliadku nehnuteľností za účasti všetkých účastníkov konania a tiež vykonal meranie skutočného stavu CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX a CKN parc. č. XXXX/XX a súčasne prekontroloval správnosť obnovenia hranice PKN parc. č. XXX/X a po vyhodnotení nameraných údajov v teréne, skartirovaní vypočítaných súradníc podrobných bodov a porovnaní s listinnými dokladmi znalec zistil, že sporná hranica je na východnej strane PKN parcely, ktorá je vyznačená v prílohe znaleckého posudku číslami bodov 1, 467 - 4, 33 - 26, 33 - 64- 64 o výmere 452,8 m², označená ako CKN parc. č. XXX/X. Nárok navrhovateľa v konaní bol teda preukázaný Znaleckým posudkom č. 8/2009, v ktorom znalec jednoznačne určil, v ktorej časti dochádza k zásahu do vlastníckych práv navrhovateľa zo strany odporcov v rade 1/ a 2/. Ako znalec uviedol v znaleckom posudku, U. O., ktorá vyhotovovala Geometrický plán č. 244-253-834-88, na ktorý sa odporcovia v rade 1/ a 2/ vo svojich vyjadreniach odvolávajú, jednoznačne nesprávne identifikovala CKN parc. č. XXX ako PKN parc. č. XXX/X. CKN parc. č. XXX nemôže byť v žiadnom prípade identická s PKN parc. č. XXX/X, nakoľko CKN parc. č. XXX je vytvorená z dvoch PKN parciel, a to PKN parc. č. XXX/X a PKN parc. č. XXX/X, čo vyplýva jednak z listinných dôkazov a jednak aj z znaleckého posudku Ing. Ladislava Tichého. CKN parc. č. XXX, ktorá je v znaleckom posudku zakreslená ako CKN parc. č. XXX/X je pôvodnou PKN parc. č. XXX/X a CKN parc. č. XXX/X je pôvodnou PKN parc. č. XXX/X. Stanovisko znalca uvedené v Znaleckom posudku potvrdzuje aj záznam zo šetrenia Katastrálneho úradu v Martine zo dňa 02.03.2001, v ktorom uvedený správny orgán konštatuje, že západná hranica CKN parc. č. XXX je v severnej časti posunutá smerom do vlastníctva PKN parc. č. XXX/X o 2,15 m. Odporcovia v rade 1/ a 2/ zasahujú do vlastníckeho práva navrhovateľa v časti, ktorá je v Znaleckom posudku č. 8/2009 znalca Ing. Ladislava Tichého označená ako CKN parc. č. XXX/X. Pokiaľ sa týka prevodu pôvodnej PKN parcely O. S., rod. Y., navrhovateľ uviedol, že táto bola vlastníčkou PKN parc. č. XXX/X, ktorý pozemok susedil s pozemkom, ktorý patril starej matke navrhovateľa O. U., avšak nebol s ním totožný. Navrhovateľ nespochybňuje, že odporcovia v rade 1/ a 2/ nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pozemok PKN parc. č. XXX/X, avšak tento pozemok bol vytvorený z časti z PKN parc. č. XXX/X a z časti z PKN parc. č. XXX/X. Odporcovia v rade 1/ a 2/ do dnešného dňa relevantnými dokladmi nepreukázali, na základe akého právneho titulu nadobudli vlastníctvo k pozemku CKN parc. č. XXX/X. Kúpnu zmluvou zo dňa 08.08.1934 a zámennou zmluvou zo dňa 10.02.1961 odporcovia len potvrdili skutočnosti uvádzané navrhovateľom, keďže nimi odporcovia v rade 1/ a 2/ nadobudli susediace pozemky, no nie pozemok t. č. označený ako pozemok CKN parc. č. XXX/X. Odporcovia v rade 1/ a 2/ nikdy nemohli platne vyhlásiť, že sú výlučnými vlastníkmi pozemku, ktorý je v súčasnosti označený ako CKN parc. č. XXX/X, keďže si museli byť vedomí tej skutočnosti, že od O. S. odkúpili len „prednú časť“ PKN parc. č. XXX/X, pričom nekúpili celú časť parcely po dĺžke. Z uvedeného dôvodu vznikol na PKN parc. č. XXX/X už spomínaný „odskok“, o ktorom mali odporcovia v rade 1/ a 2/

vedomosť. Z uvedených dôvodov nemôžu byť odporcovia v rade 1/ a 2/ pri užívaní CKN parc. č. XXX/X dobromyseľní. Kým žila stará matka navrhovateľa, odporcovia predmetnú časť pozemku (CKN parc. č. XXX/X) neužívali, keďže dobre vedeli, že predmetný pozemok im jednoznačne nepatrí. Je teda zjavné, že v tomto prípade vôbec nie je možné hovoriť o dobromyseľnosti odporcov v rade 1/ a 2/ pri užívaní predmetnej nehnuteľnosti. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nemôže vydržať ten, kto nebol dobromyseľný pri začiatku svojej držby. Odporcovia v rade 1/ a 2/ mali vedomosť o tom, akú časť pozemku kupujú a súčasne mali vedomosť aj o tom, že na pozemku vznikol tzv. „odskok“. Tento záver okresného súdu bol správne podporený aj neustále sa meniacimi tvrdeniami odporcov v rade 1/ a 2/, ktorí tvrdili, že najskôr CKN parc. č. XXX/X, nadobudli do svojho vlastníctva Zámennou zmluvou zo dňa 10.02.1961, avšak neskôr odporcovia tvrdili, že ho nadobudli do svojho vlastníctva vydržaním. Dobromyseľnosť je vylúčená u toho, kto sa vedome zmocní veci protiprávne tak, ako to bolo v prípade odporcov v rade 1/ a 2/. Odporcovia v rade 1/ a 2/ nevedia preukázať hodnoverným spôsobom, akým titulom nadobudli vlastnícke právo k pozemku v súčasnosti označenom ako CKN parc. č. XXX/X. Žiaden doklad o tejto skutočnosti do spisu doposiaľ nepredložili.

Proti druhému opravnému uzneseniu uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia odporcovia opätovne podali odvolanie, v ktorom zopakovali všetky tvrdenia uvedené v pôvodnom odvolaní zo dňa 27.09.2011. Zároveň pripojili k svojmu odvolaniu potvrdenie Obce Valča zo dňa 05.10.2011, č.j. 1084/2011.

Totožné vyjadrenie k odvolaniu odporcov, ako už bolo uvedené, uviedol navrhovateľ vo svojom vyjadrení o odvolaní odporcov zo dňa 16.07.2013. Zároveň aj odporcovia, ktorí reagovali na vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 16.07.2013, zopakovali všetky svoje tvrdenia uvedené v opravnom prostriedku, na ktorých zotrvali.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia ust. § 156 ods. 3 O. s. p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh navrhovateľa na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a tiež vzájomný návrh odporcov o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu (v spojení s opravnými uzneseniami) po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ v konaní preukázal duplicitu vedenia vlastníctva k CKN parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 453 m² nachádzajúcej sa v kat. úz. K., ktorá je zapísaná u Správy katastra Martin podľa geometrického plánu č. 11/99 zo dňa 21.01.1999, vyhotoveného vyhotoviteľom GEODET, Mudroňova 45, 036 01 Martin, IČO: 35 075 953, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozhodnutia a na strane druhej odporcovia nespĺnili podmienky pre vydržanie spornej nehnuteľnosti, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Tak ako správne konštatoval prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí, z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, že pôvodnou vlastníčkou PKN parc. č. XXX/X - roľa pažite o výmere 16.400 m² bola stará matka navrhovateľa O. U., rod. G. v podiele 1/1, ktorá ešte za svojho života kúpnu zmluvou

zo dňa 17.01.1961 previedla na odporcov v rade 1/ a 2/ ako kupujúcich jej časť nachádzajúcu sa na severnej časti predmetného pozemku o výmere 180 m² za účelom výstavby rodinného domu odporcov. Jednalo sa o časť pozemku o šírke 5 metrov na severnej strane pozemku a 2,5 metra na južnej strane pozemku a 36,75 metrov na dĺžku pozemkov tak, ako je to zakreslené v prílohe č. 6 znaleckého posudku Ing. Ladislava Tichého. Zvyšná časť PKN parcely č. XXX/X - roľa pažite ostala vo výlučnom vlastníctve O. U., ktorú po jej smrti nadobudla matka navrhovateľa - A. L., rod. U. v celosti na základe rozhodnutia vydaného bývalým Štátnym notárstvom v Martine v dedičskom konaní po poručiteľke O. U., sp. zn. D 204/72. V roku 1973 boli z pôvodnej pozemno-knižnej parcely vytvorené dva pozemky, a to parc. č. XXX/X o výmere 800 m² a parc. č. XXX/X o výmere 800 m², ktoré boli predmetom darovacích zmlúv registrovaných bývalým Štátnym notárstvom v Martine pod sp. zn. RI 262/73 a RI 263/83. Na parc. č. XXX o výmere 800 m² si navrhovateľ postavil rodinný dom. Osvedčením o dedičstve vydaným Okresným súdom Martin pod sp. zn. D 209/97, Dnot 83/97 dňa 11.03.1997 nadobudol navrhovateľ titulom dedenia po svojej matke A. L., rod. U. o. i. aj PKN parc. č. XXX/X s výnimkou častí, ktoré boli darované na základe vyššie uvedených dvoch darovacích zmlúv a časti o výmere 180 m², ku ktorej vlastnícke právo bolo prevedené starou matkou navrhovateľa na odporcov v rade 1/ a 2/ ešte v roku 1961. Odporcovia v rade 1/ a 2/ (tak, ako to vyplýva z Geometrického /polohopisného/ plánu č. 014-24-409-920-58) sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi PKN parc. č. XXX/X, pričom tento pozemok bol vytvorený jednak z PKN parc. č. XXX/X a z PKN parc. č. XXX/X, t.j. časť PKN parc. č. XXX/X, ktorá vytvorila tzv. „odskok“. Aj odvolací súd sa stotožnil so závermi znaleckého posudku Ing. Ladislava Tichého č. 8/2009 prezentovanými okresným súdom v napadnutom rozhodnutí. Tak, ako z neho vyplýva, prvý zásah do PKN parc. č. XXX/X bol vykonaný v roku 1959, keď Geometrickým plánom č. 014-24-409-920-58 bola vytvorená stavebná parcela podľa PKN parc. č. XXX/X a podľa stavu katastrálneho 695/57 o výmere 792 m², ktoré sa skladali z dvoch dielov, t.j. od PKN parc. č. XXX/X o výmere 180 m² a od PKN parc. č. XXX/X o výmere 612 m². Parcela, ktorou odporcovia nadobudli od starej matky navrhovateľa 180 m² z pôvodnej PKN parc. č. XXX/X, časť o výmere 180 m² nebola zapísaná do pozemkovej knihy. Tak, ako vyplýva z jeho obsahu, pri štvrtom zásahu do PKN parc. č. XXX/X, keď odporcovia v rade 1/ a 2/ predložili na zápis do katastra nehnuteľností kúpnu zmluvu N 451/88, NZ 511/87, registrovanú pod č. RI 178/89, na základe ktorej bol vykonaný zápis parc. č. XXX na LV č. XXX, ktorá bola vyhotovená na základe Geometrického plánu č. 244-253-834-88 zo dňa 26.09.1988, pri ktorom zhotoviteľ identifikoval PKN parc. č. XXX/X a CKN parc. č. XXX, ktorá bola zameraná pri THM v roku 1976 tak, ako bola užívaná a nie vlastnená, vyhotoviteľ geometrického plánu nepostrehol, že v roku 1959 (pri Geometrickom pláne č. 014-24-409-920-58) bol pre vysporiadanie pozemku pre odporcov v rade 1/ a 2/ vykázaný diel o výmere 180 m² a tiež skutočnosť, že tá hranica PKN parc. č. XXX/X nenadväzuje plynule, ale s odskokom. Nezohľadnil totiž skutočnosť, nezobral do úvahy zbytkovú časť z vykúpenej nehnuteľnosti registrovanej pod Pr. 1621/1961 PKN parc. č. XXX/X o výmere 64 m², ktorá ostala po zápise osvedčenia. Z uvedeného dôvodu vyhotoviteľ Geometrického plánu č. 35075953-11/99 zo dňa 03.02.1999 za účelom obnovenia hraníc celej pôvodnej parcely zistil, že nemôže obnoviť hranice celej pôvodnej PKN parc. č. XXX/X, keďže východná časť obnovovanej PKN parc. zasahuje do pozemku odporcov v rade 1/ a 2/. Po vyhodnotení nameraných údajov v teréne skartinovaním vypočítaných súradnic údajov, podrobných bodov a po porovnaní s listinnými dôkazmi znalec Ing. Ladislav Tichý zistil, že spodná hranica je na východnej strane PKN parcely, ktorá je vyznačená v prílohe znaleckého posudku číslami bodov 1, 467-4, 33-26, 33-64 o výmere 452,8 m², označená ako CKN parc. č. XXX/X, kde dochádza zo strany odporcov k zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľa po dĺžke spoločnej hranice medzi pozemkami parc. č. CKN XXXX/XX a parc. č. CKN XXX. Geometrický plán, na ktorý sa odporcovia v rade 1/ a 2/ počas celého konania odvolávajú, jednoznačne nesprávne identifikoval CKN parc. č. XXX ako PKN parc. č. XXX/X. CKN parc. č. XXX nie je identická s PKN parc. č. XXX/X, keďže táto nehnuteľnosť je vytvorená z dvoch pôvodných pozemno-knižných parciel PKN par. č. XXX/X a PKN parc. č. XXX/X. Zo znaleckého posudku vyplýva, že časť CKN parc. č. XXX, zakreslená ako CKN parc. č. XXX/X je pôvodnou PKN parc. č. XXX/X a CKN parc. č. XXX/X je pôvodnou PKN parc. č. XXX/X. Jednoznačne z neho vyplýva ak fakt, že pri vytváraní Geometrického plánu 014-24-409-920-58 v roku 1976 došlo pri zameraní pozemku k chybe, ktorý bol zameraný bez lomových bodov. Uvedeným záverom nasvedčuje aj výkaz výmer, ktorý je prílohou č. 9 znaleckého posudku. Okresný súd preto postupoval správne, keď návrhu navrhovateľa o určenie vlastníckeho práva vyhovel.

Za takto zisteného skutkového stavu nemohli byť ani odporcovia dobromyseľní v držbe spornej nehnuteľnosti.

Dobrá viera (bona fides) predstavuje psychickú kategóriu. Ide o vnútorné presvedčenie subjektu, že nekoná protiprávne, keď si prisvojuje vec alebo právo. V dobrej viere je teda držiteľ, ktorý sa domnieva,

že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, ale v skutočnosti tomu tak nie je. Keďže ide o osobné presvedčenie držiteľa, nestačí na preukázanie jeho dobrej viery len jeho tvrdenie, že mu vec alebo právo patrí. Dobrú vieru je vždy potrebné hodnotiť objektívne a nielen zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka. Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec alebo právo patrí a že s ním nakladal ako s vlastným, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, t.j. „s prihliadnutím na všetky okolnosti“.

Pri hodnotení dobrej viery je vždy nevyhnutné brať do úvahy, či držiteľ nemal, resp. nemohol mať pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú je možné od každého požadovať vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu, po celú dobu držby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí.

Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať na všetky právne skutočnosti, ktoré majú za následok nadobudnutie veci alebo práva, ktoré je predmetom držby

Odporcovia tak neunesli bremeno tvrdenia o oprávnenosti vydržania - oprávnené užívať viac ako predstavoval ich nadobudnutý spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti. Posúdenie, či je držiteľ dobromyseľný, je vždy treba hodnotiť objektívne a nie zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka. Je potrebné v tejto súvislosti brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu po každom požadovať, nemal po celú vydržačiu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť zaniká v okamihu, keď sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ môže byť naďalej subjektívne v dobrej viere. Dobromyseľnosť musí byť podložená konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa je opodstatnené. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú spravidla okolnosti, týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva a svedčiace o poctivosti nadobudnutia, teda tzv. titul uchopenia sa držby (objektívne oprávnený dôvod nadobudnutia držby). Povinnosť tvrdiť a preukázať tieto okolnosti zaťažuje toho, kto tvrdí, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním. Judikatúra vyžaduje, aby držiteľ bol objektívne dobromyseľný, že existuje takýto titul. Jedným z hľadísk, na základe ktorých sa so zreteľom na všetky okolnosti posudzuje dobromyseľnosť držiteľa, je aj pomer plochy nadobudnutého a reálne držaného pozemku (rozsudok NS ČR sp.zn. 22Cdo/1848/1998). Odporcovia v rade 1/ a 2/ vstúpili do držby pozemku, ktorého výmera bola podstatne vyššia (až o 453 m²) než plocha pozemku, ktorí nadobudli kúpnu zmluvou od starej matky navrhovateľa (o výmere 180 m²), ich dobromyseľnosť tak nebola daná so zreteľom na všetky individuálne okolnosti prípadu, najmä ak výmera držaného pozemku dosiahla viacnásobok výmery nadobudnutého pozemku.

Tak, ako správne okresný súd konštatoval v napadnutom rozhodnutí ohľadom na jeho skutkové závery, odporcovia nemohli byť dobromyseľní v nakladaní so spornou nehnuteľnosťou. Ak teda nemohli byť na začiatku vydržacej doby dobromyseľní, keď kúpili v roku 1961 časť PKN parc. č. XXX/X od pani O. U. o výmere 180 m², nemohli byť na začiatku vydržacej doby dobromyseľní, pokiaľ užívali plochu o 453 m² väčšiu. Tak, ako správne konštatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí, tento nepomer svedčí o tom, že pri normálnej opatrnosti odporcovia nemohli byť dobromyseľní, že užívajú nehnuteľnosť, ktorú si odkúpili od právnej predchodkyne navrhovateľa. Pri absencii dobromyseľnosti odporcov pri užívaní spornej plochy (aktuálne CKN parc. č. XXX/X o výmere 453 m²) je akékoľvek ďalšie dokazovanie vo veci nadbytočné.

Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané, a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodne preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené (§ 132 O.s.p.). Z vyššie uvedených skutočností vyplýva neunesenie dôkazného bremena odporcov v tomto súdnom konaní. Odvolací súd vo všeobecnej rovine k výsledkom dokazovania a jeho hodnoteniu zo strany prvostupňového súdu pre úplnosť udáva, že v sporovom konaní primárne nesie dôkazné bremeno navrhovateľ v súvislosti s tými tvrdeniami, ktoré umožňujú žalobe (návrhu na začatie konania) vyhovieť, ak budú tieto tvrdenia preukázané a na strane druhej i odporca nesie dôkazné bremeno tých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoju obranu proti žalobe.

Ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi účastníkmi sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. V danom prípade išlo o odporcov a ich skutkové tvrdenia a dôkazy navrhnuté v tomto konaní (tak vo vzťahu k návrhu i vzájomnému návrhu). Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. Dôsledok neunesenia dôkazného bremena, v danom prípade na strane odporcov, sa premietol do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

S poukazom na princíp neúplnej apelácie vyjadrený v ust. § 205a O.s.p. na ďalšie skutočnosti a dôkazy tvrdené odporcami v štádiu odvolacieho konania už odvolací súd nemohol prihliadať. Okresný súd zistil v súdnej veci dostatočne skutkový stav a preto námietka odporcov, že nepostupoval správne, keď ich návrh na vykonanie ďalších dôkazov zamietol nie je opodstatnená. Ak prvostupňový súd v priebehu konania nevykoná všetky dôkazy navrhované účastníkmi nemožno tak jeho postup považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia práv navrhovateľov, ktoré mohli uplatniť. Krajský súd navyše dodáva, že na vady konania pred súdom prvého stupňa odvolací súd prihliada, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Podstatné je, že okresný súd v rámci svojho dokazovania zistil skutkový stav potrebný na rozhodnutie vo veci samej. Pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky, ktoré zákon pre tento druh nadobudnutia vlastníckeho práva predpokladá. Absencia čo i len jednej z nich zakladá neúspech navrhovateľa v súdnom konaní.

Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil aj v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. a aj správne vo veci rozhodol.

Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 O. s. p.) a nie účastníka konania. Ak súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, nemožno takýto jeho postup považovať za odňatie možnosti konať pred súdom (R 129/1999, R 6/2000). Rovnako obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd) nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Dohovor ani ústava neustanovujú žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazu alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené; úprava týchto záležitostí sa ponecháva na príslušné zákony, spravidla na procesné zákony. Námietka odvolateľov o presvedčení súdu izolovaného od vykonaného dokazovania neobstojí, keďže prvostupňový súd svoje „presvedčenie“ odôvodnil tým, že tvrdenia navrhovateľa považuje za pravdivé v kontexte ostatných vykonaných dôkazov a z rovnakého dôvodu nepovažuje tvrdenia odporcov v rade 1/ a 2/ za pravdivé. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 115/2003).

Rovnako za vecne správne odvolací súd považoval aj rozhodnutie prvostupňového súdu o trovách konania, ktoré plne zodpovedá ust. § 151 ods. 3 O. s. p. Keďže vo vzťahu k tejto časti rozhodnutia neboli žiadnou procesnou stranou vznesené odvolacie námietky, odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) konštatoval aj správnosť závislého výroku o trovách konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny p o t v r d i l .

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania krajský súd ponechal na prvostupňový súd v súlade s ust. § 224 ods. 4 O. s. p..

Súčasne odvolací súd postupom v súlade s ust. § 222 ods. 3 O. s. p. za splnenia podmienok § 164 O. s. p. nariadil prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozhodnutia tak, ako to vyplýva z výrokovej časti jeho rozhodnutia, a to s poukazom na ust. § 58 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špeciálny súd a vojenské sudy v platnom znení, ako aj ust. § 28 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností, o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), keď z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že prvopis napadnutého rozsudku, ako aj všetky jeho rovnopisy, ktoré zostali v spise nie sú pevne spojené s geometrickým plánom, na ktorý sa prvostupňový súd vo výrokovej časti svojho rozhodnutia odvoláva.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.